

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Blue Coat Systems, Inc. (Sunnyvale, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 października 2013 r. w sprawie R 2028/2012-1 oraz uznanie odwołania do Izby Odwoławczej za zasadne i w konsekwencji oddalenie sprzeciwu w całości;
- obciążenie pozwanego urzędu i Blue Coat Systems, Inc, w razie wstąpienia przez nią do postępowania, kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „BLUECO” dla towarów z klasy 12 — zgłoszenie nr 9 724 675

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Blue Coat Systems, Inc

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „BLUE COAT” dla towarów z klasy 9 oraz usług z klas 38 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 3 016 235

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2013 r. — Unibail Management przeciwko OHIM (Przedstawienie dwóch kresek i czterech gwiazdek)

(Sprawa T-686/13)

(2014/C 52/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Unibail Management (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Bénard, A. Rudoni, O. Klimis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku

Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2013 r. w sprawie R 300/2013-2 w zakresie, w jakim odmówiono w niej rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 10 940 161 dla towarów i usług z klas 16, 35, 36, 38, 41 i 42;

- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy złożony z czterech pięcioramiennych gwiazdek, które poprzedza pozioma kreska i po których następuje pozioma kreska, dla towarów i usług z klas 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 i 43 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 940 161.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2013 r. — Unibail Management przeciwko OHIM (Przedstawienie dwóch kresek i pięciu gwiazdek)

(Sprawa T-687/13)

(2014/C 52/81)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Unibail Management (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Bénard, A. Rudoni, O. Klimis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2013 r. w sprawie R 299/2013-2 w zakresie, w jakim odmówiono w niej rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 10 939 981 dla towarów i usług z klas 16, 35, 36, 38, 41 i 42;

- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy złożony z czterech pięcioramiennych gwiazdek, które poprzedza pozioma kreska i po których następuje pozioma kreska, dla towarów i usług z klas 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 i 43 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 939 981

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2013 r. — Ricoh Belgium przeciwko Radzie

(Sprawa T-691/13)

(2014/C 52/82)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ricoh Belgium NV (Vilvoorde, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Braeckvelt i A. de Visscher)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 29 października 2013 r. dotyczącej udzielenia części czwartej zamówienia „Zakup lub najem czarno-białych urządzeń wielofunkcyjnych (MFP) i związane z nimi usługi serwisowe w budynkach użytkowanych przez sekretariat generalny Rady i Unii Europejskiej — nr 2013/S 83-138901” na rzecz innego przedsiębiorstwa, niż Ricoh Belgium NV;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady przejrzystości na podstawie art. 15 TFUE, art. 298 TFUE, art. 102 ust. 1 rozporządzenia nr 966/2012 ⁽¹⁾.

W szczególności, choć nie było to wskazane w mającej zastosowanie specyfikacji pozwana testowała drukarkę (prędkość drukarki) skarżącej w chwili wszczęcia pracy, a nie w najbardziej wydajnym momencie. Wyniknęły stąd różnice pomiędzy pomiarami/danymi w ofercie skarżącej a

pomiarami/danymi pochodzącymi z wyników testów, które ostatecznie były na niższym poziomie, a zatem skutkowały gorszym wynikiem. Skarżąca nie może zweryfikować, czy urządzenia jej konkurentki były testowane w tych samych (niekorzystnych) warunkach. Ponadto pozwana po zakończeniu testów dotyczących tego kryterium udzielenia zamówienia (kryterium C „techniczna ocena urządzeń na podstawie testów”) zarejestrowała obliczenie i wynik oraz przekazała je skarżącej. Ów wynik (a mianowicie 41,2 %) ostatecznie odbiega od wyniku zawartego w tabeli zaskarżonej decyzji (a mianowicie 38,61 %).

- 2) Drugi zarzut skargi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 113 ust. 2 rozporządzenia nr 966/2012 i z art. 161 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012 ⁽²⁾ oraz naruszenia obowiązku udzielenia zamówienia najkorzystniejszemu gospodarczo oferentowi wynikającego z art. 110 ust. 2 rozporządzenia nr 966/2012 i z art. 149 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012.

W wyjaśnieniach udzielonych skarżącej w późniejszym czasie pozwana wskazała, że pierwotnie dopuściła się błędu. Wyniki testów powinny być zostać porównane ze standardami określonymi w specyfikacji (kopiowanie i drukowanie 100 na minutę), a nie ze standardami w ofercie wniesionej przez skarżącą (kopiowanie i drukowanie 110 na minutę).

Również gdyby pozwany wyjaśniał tak zwaną korektę wyniku końcowego okolicznością, że wyniki testu powinny być być oceniane w odniesieniu do niższej normy (porównanie przy 100 zamiast przy 110), wydaje się, że skarżąca uzyskała w ten sposób nagle, w niezrozumiały, (matematycznie) całkowicie nielogiczny sposób — i ponadto bez jakiegokolwiek konkretnego obliczenia lub uzasadnienia — niższy wynik (38,61 punkty zamiast 41,2 punktów, podczas gdy przy porównaniu ze standardami specyfikacji należałoby się spodziewać wyższego wyniku wynoszącego 44,3 punkty).

W związku z tym, mając na uwadze bardzo małą różnicę pomiędzy obydwojema oferentami w części 4, a mianowicie 90,81 punktów innego przedsiębiorstwa przy 89,67 punktów skarżącej, przy prawidłowym obliczeniu skarżąca oddałaby gospodarczo najkorzystniejszą ofertę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).